

جوان: اول اینکه بدانیم غرب باور دارد ایران به بمب فکر نمی‌کند، هیچ چیزی رسانتر از تکرار اتهام اتمی، غرب به ایران نیست! آن‌ها چیزی را که باور دارند، هیچ‌گاه به زبان نمی‌آورند بلکه چیزی را که بتوانند از آن منافعی، را دنبال کنند، تکرار می‌کنند، فلذ همین تکرار بی‌امان «ایران دنبال بمب است»، بهترین نشانه برای آن است که از این حربه به عنوان یک تاکتیک استفاده می‌کند، نه یک راهبرد و باور قطعی، و در واقع غرب باور گرده است که ایران دنبال ساخت بمب اتم نیست، اما اقرار به آن را خلاف زیاده‌خواهی، و سلطه‌طلبی، خود می‌داند و بنابراین زیرکانه آن را پنهان نگه می‌دارد و بلکه خلاف آن را ترویج می‌کند.

دوم نیز با یک فرض غلط آغاز شده است. پویایی فقه شیعه به معنای آن نیست که در هر «دامنه» و «زمینه»‌ای بتوان حرام قطعی، را حلال یا حلال قطعی را حرام کرد. اگر اکل میته در شرایط ناچار مجاز می‌شود یا برخی، احکام و فتاوا در زمینه‌های جدید قابلیت تجدیدنظر دارند، مسئله بمب اتم و کشتار یکباره میلیون‌ها انسان در هیچ دامنه و زمینه‌ای قابل تجدیدنظر نیست و از همین رو رهبری انقلاب می‌گوید ما قاطعانه دنبال بمب نرفتیم. سوم مطرح می‌شود که با فرض قبول دو یاسخ فوق، ایران برای روزی که با بمب اتم تهدید شود، چه فکری گرده است؟! به این پرسش به ظاهر دشوار دو یاسخ فنبه، و ایدئولوژیک می‌توان داد. یاسخ فنبه، آن است که جهان در مسیری که پیش رو دارد، هم به لحاظ تکنولوژیک و هم به لحاظ سیاسی، اجتماعی، بازدارندگی‌های قوی تر از بمب اتم خواهد داشت و همچنان که ایران بدون بمب اتم در ۴۰ سال اخیر توانسته است در مقابل آن‌ها، که بمب اتم دارند، بازدارندگی، و پیشرونده‌گی داشته باشد و برعکس دارندگان بمب اتم نتوانسته‌اند مقابل ایران از بازدارندگی، بمب اتم استفاده کنند، اوضاع از این پیز بهتر از گذشته پیش خواهد رفت و به همین خاطر است که رهبری می‌گوید ما شجاعانه به سراغ ساخت بمب نرفتیم، یعنی واهمه‌ای از عواقب تصمیم اخلاقی، و دینی، خود نداریم. یاسخ ایدئولوژیک هم آن است که ما آنچه را حرام تشخیص می‌دهیم، به کار نمی‌گیریم و در باورها و اعتقادات دینی، خود اصل را بر مقابله به مثل با دشمن یا تقليد از دشمن قرار نمی‌دهیم. غرب اکنون باور گرده است که ایران در فکر بمب نیست و مهم‌تر اینکه باور گرده است که ایران بدون بمب هم قوی است! آنچه را که غرب عمیقاً باور دارد و بر زبان نمی‌آورد حرف دیگری است: «ما عمیقاً نگرانیم که ایران با فرهنگ ایرانی، و اسلامی، و با روشی، غیر از روش غرب که یکم، از آن‌ها همین حرام دانستن بمب اتم است، بتواند روزی به قدر تمندترین و پیشرفته‌ترین کشور دنیا تبدیل شود.»

سال چهارم شماره ۲۵۶ شنبه ۲۰ مهر ۱۳۹۸

www.hadinews.ir

کanal معیار در سروش @meyar.pb

سخنی با رئیس جمهور حقوق‌دان

کیهان: در شماره امروز کیهان به اظهارات اخیر آقای روحانی که در آن ضرورت نظارت استصوابی شورای نگهبان را نفی کرده و غیرضوری دانسته‌اند، پرداخته‌ایم و مستندات قابل توجهی در نقد سخنان ایشان آورده‌ایم. در این وحیزه اما، سخن دیگری با جناب ایشان در میان است و آن، طرح این پرسش است که آقای رئیس جمهور از اظهارات اخیر خود چه منظور و مقصودی را دنبال می‌کرده است؟! چرا که؛

۱- آقای روحانی به عنوان یک حقوق‌دان به خوبی می‌دانند که هرگاه سخن از تاسیس یک تشکیلات در میان است، پایی شرایط کسانی که قرار است عضو آن تشکیلات باشند هم به میان کشیده می‌شود بنابراین الزاماً باید کسانی باشند تا انطباق خصوصیات داوطلبان حضور در آن تشکیلات را با شرایطی که برای آن در نظر گرفته شده است بررسی کرده و نظر مثبت یا منفی خود را اعلام کنند. این نکته از بدیهی ترین و ابتدایی ترین مبانی و اصول علم حقوق است و بسیار بعيد به نظر می‌رسد که رئیس جمهور محترم از آن بی‌خبر باشند!

۲- نظارت شورای نگهبان بر انتخابات «مجلس خبرگان رهبری، ریاست جمهوری، مجلس شورای اسلامی و مراجعه به آراء عمومی» نص صریح اصل ۹۹ قانون اساسی است. بنابراین جناب روحانی می‌دانند که مخالفت با آن، مخالفت با قانون اساسی است. از این روی با جرأت و به یقین می‌توان گفت آقای روحانی می‌دانسته‌اند که نظر ابراز شده ایشان قابل اجرا نیست.

۳- وقتی به خوبی می‌دانند که آنچه خواسته‌اند اولاً با بدیهیات منطقی و ثانیاً با متن صریح قانون اساسی در تضاد است، به وضوح و بدون کمترین تردیدی می‌توان نتیجه گرفت که مقصد و منظور ایشان از آنچه ابراز کرده‌اند همان نیست که در اظهارات ایشان آمده است! چگونه می‌توان باور کرد رئیس جمهور حقوق‌دان خواسته‌ای داشته باشد که یقین دارد ناممکن و ناشدنی است؟! هیئت دولت هم که جای رسیدگی به امور اجرایی کشور است و جای بیان آرزوها نیست! پس منظور ایشان چه بوده و چیست؟!

۴- با عرض پوزش باید گفت، تنها خاصیت و اثری که اظهارات ایشان می‌تواند داشته باشد «شبه افکنی»! و مشغول کردن دیگران به پاسخ شبه‌ای است که به میان آورده است! آیا غیر از این، می‌توان خاصیت دیگری برای آن قائل بود؟! به یقین در دورترین افق ذهن‌ها نیز برای آن هیچ خاصیت دیگری قابل تصور نیست!

۵- حالا به طرح این پرسش می‌رسیم که آیا جناب روحانی از این نکته بدیهی بی‌خبر بوده است؟! پاسخ این سؤال بدون کمترین تردیدی منفی است و با جرأت می‌توان گفت محل است شخصیتی در جایگاه ریاست جمهوری و با عنوان «حقوق‌دان» از نتیجه آنچه مطرح گرده است بی‌خبر باشد!

۶- اگر بپذیریم که آقای رئیس جمهور به خوبی از ناشدنی بودن و غیرمنطقی بودن سخنان خود و مغایرت و تضاد آشکار آن با قانون خبر داشته است - که به یقین خبر داشته است - پای سؤال بعدی به میان کشیده می‌شود که جناب روحانی چرا و با چه انگیزه و منظوری اصرار بر شبه‌افکنی داشته‌اند و از این رهگذر در پی دور کردن افکار عمومی از کدام رخداد و یا مسئله و موضوعی بوده‌اند؟! تنها پاسخی که برای این سؤال به ذهن می‌رسد آن است که شبه‌افکنی در بدیهیات برای دور کردن افکار عمومی ملت از وعده‌های بزرگ‌ترین مانده دولت و مشغول ساختن مردم به مسائلی نظیر آنچه به آن اشاره شد بوده است!

چرا ترامپ به واسطه‌ها التماس می‌کند؟

رسالت: سفر عمران خان به تهران در حالی صورت می‌گیرد که کاخ سفید علاوه بر اسلام آباد، از بازیگران دیگری مانند دوچه، بغداد، آنکارا، توکیو و متحдан اروپایی خود نیز خواسته است تا نهایت تلاش خود را برای واسطه گری میان واشنگتن و تهران به کار گیرند. به راستی چه اتفاقاتی در حوزه سیاست خارجی آمریکا رخ داده است؟ آیا ترامپ (با توجه به شخصیت خاص خود) به نوعی بیداری و تنبه ذاتی در خصوص ایران رسیده است؟ آیا هدف کلان مقامات آمریکایی مبنی بر «تغییر نظام سیاسی ایران» در حال تغییر است؟ باسخ این سؤالات قطعاً منفی است!

واقعیت امر این است که رخدادهایی مانند برکناری جان بولتون مشاور امنیت ملی آمریکا از قدرت و یا تلاش بی وقفه ترامپ و تماس وی برای مذاکره با ایران نشئت گرفته از نوعی «فاجعه محاسباتی» در سیاست خارجی آمریکا و متعاقباً، تحقق «استیصال واشنگتن در برابر ایران قدرتمند» است. آنچه امروز ترامپ را نسبت به مذاکره با ایران سوق می دهد یک «تغییر استراتژی» یا «تغییر رویکرد ذاتی دولت آمریکا» نیست، بلکه نوعی «جبه استراتژیک» است که ترامپ امروز آن را با تمامی وجود حس می کند. ترامپ به خوبی می داند که در ترسیم مختصات و محاسبه هزینه و فایده «استراتژی فشار حداکثری» در قبال ایران به شدت اشتباه کرده است. او امروز به هر واسطه ای چنگ می زند تا هزینه کمتری در این مواجهه بدهد. در چنین شرایطی دستگاه دیپلماسی و سیاست خارجی کشورمان، باید از «استیصال ترامپ در برابر ایران قدرتمند» به مثابه یک دستاورد ناب صیانت کند. ترامپ به خوبی می داند که هرگونه توافقی با ایران (و متعاقباً بزرگنمایی آن توافق از سوی دستگاههای رسانه ای و تبلیغاتی واشنگتن) می تواند به جاده صاف کن وی در انتخابات ریاست جمهوری سال آینده تبدیل شود. کاهش شدید محبوبیت ترامپ در نظرسنجی های صورت گرفته در ایالات حساس و خاکستری مانند اوهايو، فلوریدا، پنسیلوانيا، ویسکانسین شوک سختی را به رئیس جمهور جنجالی آمریکا وارد ساخته است. یکی از شاخصه های ضعف ترامپ در دیدگاه شهروندان آمریکایی، سیاست خارجی شکست خورده و نامتوازن وی است. رئیس جمهور آمریکا تصور می کرد که برکناری جان بولتون می تواند به خودی خود این معضل را حل کند اما نظرسنجی ها نشان می دهد که شهروندان آمریکایی همچنان سیاست خارجی کاخ سفید در دوران ترامپ را نامید کننده و پرهزینه قلمداد کرده اند. ترامپ امروز به هر واسطه ای، اعم از واسطه های منطقه ای، شرقی و اروپایی برای مذاکره با ایران تماس می کند زیرا از یک سو دیگر توان پرداخت هزینه های سنگین ناشی از «واکنش ایران» در این معادله را ندارد و از سوی دیگر، خود را در چند قدمی شکست در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۲۰ می بیند. بهترین بازی در برده فعلی، حفظ و حتی افزایش میزان احساس نیاز ترامپ به توافق با ایران است. هم اکنون زمان آن است تا ترامپ عوایب و تبعات سه سال تقابل مطلق با جمهوری اسلامی ایران و مواجهه با ملت ایران را به خوبی حس کند!

حروف روز / راهبردی امیدوارانه

پایگاه بصیرت: تصور کنید توanstه‌ایم زمان را به عقب بازگردانده و در روزهای نخست سال و زمانی که هنوز راهبرد مقاومت فعال از سوی جمهوری اسلامی ایران اعلام و اعمال نشده و اضلاع محور مقاومت پاسخ‌های قاطع به دشمنان خود نداده بودند، قرار گرفته‌ایم و می‌خواهیم آینده را پیش‌بینی کنیم؛ در آن زمان پیش‌بینی می‌کردیم ایران در آینده نزدیک پهپاد متجاوز آمریکایی را ساقط خواهد کرد؛ ایران در پاسخ به گستاخی انگلیس، نفت‌کش «استینا ایمپرو» را توقیف خواهد کرد؛ انصار الله با حملات خود پالایشگاه نفت آرامکو را مورد اصابت پهپادی و موشکی خود قرار می‌دهد و نیمی از ظرفیت تولید و صادرات عربستان را از دور خارج می‌کند؛ حزب الله لبنان به تلافی اقدامات رژیم صهیونیستی در خاک سوریه علیه حزب الله لبنان، برای نخستین بار تغییر راهبرد می‌دهد و اقدام صهیونیست‌ها را در سرزمین‌های اشغالی پاسخ خواهد داد؛ چندین نفت‌کش در فوجیه و مدتی پس از آن چند نفت‌کش دیگر در دریای عمان مورد اقدام نظامی قرار می‌گیرد. با ارائه این پیش‌بینی اگر از دیگران سؤال می‌پرسیدیم با چنین آینده‌ای که سرشار از تهاجم است، وضعیت آینده اقتصاد ایران و شاخص‌های اقتصادی کشور چگونه قابل تصور است؟ حق داشت که بگویید چون منطقه درگیر تنشی‌های شدید نظامی است، قیمت ارز به یکباره اوج می‌گیرد و اقتصاد ایران دچار نابسامانی مضاعف خواهد شد. حال خود را در وضعیت کنونی قرار دهیم؛ همه آن رخدادهای تنش‌آلود به وقوع پیوسته؛ اما وضعیت اقتصادی ایران حتی نسبت به دوران پیش از این التهابات، ثبات و آرامش بیشتری را تجربه می‌کند. شاخص مهم در این باره نرخ ارز است که نه تنها روند سعودی به خود نگرفت، بلکه به سمت پایین هم میل پیدا کرد. آمارهای رسمی نشان می‌دهد، گمرکات کشور از نظر صادرات و واردات در شرایط پر رونقی قرار دارد و سرمایه‌گذاری‌های صورت گرفته در بخش‌های عمرانی و زیرساختی کشور در شش ماهه نخست سال جاری نسبت به دوره زمانی گذشته وضعیت بهتری به خود گرفته است. حاصل سخن اینکه نتایج راهبرد مقاومت فعال در حال آشکار شدن است و باید با هوشمندی و قاطعیت، این مسیر را تا تحقق کامل منافع ایران ادامه داد؛ این راهبرد فرصت‌های تاریخی و متعددی را پیش روی ایران قرار داده و افق‌های آینده کشور را امیدوارانه‌تر کرده است.

آموزش تحلیل سیاسی / ملت حسین (ع) (۶)

امروز شما نگاه کنید! همه‌جا روزهدار است، همه جا در حال ذکر و در حال توجه است و بهترین روزهداران از میان جوانانند. جلسات قرآن، جلسات دعا، جلسات توسل، جلسات تضرع و سخنرانی‌های طولانی هست... اعتکاف نیز همین طور بود. اصلاً اعتکاف در گذشته خیلی کم بود... امروز جوانان ما - در دنیایی که نسل جوان روز به روز، رو به فساد بیشتر می‌رود - در این مملکت، روزبه روز پاکیزه‌تر، طاهرتر و نورانی‌تر می‌شوند.»

حمله به نفتکش ایرانی بی‌پاسخ خواهد ماند

سیاست روز: یک نفتکش ایرانی با نام «سابیتی» روز گذشته در ۶۰ مایلی بندر جده عربستان سعودی دچار انفجار شد که احتمال اصابت موشک به آن می‌رود. این احتمال اکنون به یقین رسیده و مسئولان کشورمان اعلام کرده اند که نفتکش ایرانی «سابیتی» به فاصله نیم ساعت هدف موشک قرار گرفته است. برخی پیش‌بینی‌ها، نقش عربستان سعودی و صهیونیست‌ها را در این حمله موشکی بی‌ارتباط ندانسته‌اند. در آن منطقه از دریای سرخ نیروهای سعودی و صهیونیستی با همراهی آمریکا حضور دارند و با توجه به خصوصی و دشمنی با جمهوری اسلامی ایران و شکست‌هایی که از انصار الله یمن خورده اند، نمی‌توان نقش سعودی‌ها و صهیونیست‌ها را در این حمله نادیده گرفت. با بررسی های دقیق‌تر که بر روی کشتی نفتکش انجام شده و خواهد شد، روش می‌شود که حمله موشکی از سوی چه رژیمی علیه نفتکش ایرانی انجام شده است و با تایید این موضوع تکلیف نیز روشن است. اگر ثابت شود سعودی‌ها در این حمله به طور مستقیم دست داشته‌اند، جمهوری اسلامی ایران دست روی دست خواهد گذاشت و پاسخ مناسب را به رژیم صهیونیستی با توجه به شرایط موجود در منطقه به آنها خواهد داد. در این که ایران به چنین حمله ای پاسخ خواهد داد شکی نیست، سعودی‌ها از هم اکنون در انتظار واکنش سخت ایران پس از اثبات نقش ریاض در این حمله باشند. برخی اظهارات نیز نقش رژیم صهیونیستی را در این حمله مطرح کرده اند که در این صورت، رژیم اسرائیل باید در انتظار پاسخ تندتری از سوی جمهوری اسلامی ایران باشد. فاکس نیوز در خبری احتمال داده که نفتکش ایرانی از سوی یک قایق صهیونیستی در دریای سرخ هدف دو موشک قرار گرفته است. سعودی‌ها و صهیونیست‌ها اکنون مقابل جمهوری اسلامی ایران قرار دارند، این دو رژیم سعی دارند تا با ایجاد یک ائتلاف ضد ایرانی در منطقه، علیه ایران اقدام کنند، هر چند تاکنون به چنین ائتلافی دست نیافرته اند چرا که بسیاری از کشورهای خلیج فارس و غرب آسیا با ائتلاف ضد ایرانی مخالف هستند، هر یک از آنها نیز به تنهایی توان مقابله با جمهوری اسلامی ایران را ندارند و به خوبی می‌دانند که در صورت آغاز جنگ علیه ایران، ناودی، سرنوشت قطعی رژیم صهیونیستی و سعودی‌ها خواهد بود. صهیونیست‌ها و سعودی‌ها باید اکنون دعا کنند که استناد و مدارک بررسی حمله به نفتکش ایرانی نقش آنها را در این حمله اثبات نکند، چرا که جمهوری اسلامی ایران به این حملات پاسخ خواهد داد و دامنه حضور خود را در دریای سرخ نیز می‌گستراند تا از منافع خود دفاع کند.

عربستان سعودی اگر در پی گفت‌وگو با ایران برای پایان دادن به دشمنی‌ها علیه جمهوری اسلامی است و در این راه پیام می‌فرستد و از دیگر کشورها برای میانجیگری درخواست می‌کند، اگر در حمله به نفتکش ایرانی دست داشته باشد نباید به سفر عمران خان به تهران برای میانجیگری دل خوش کند.